

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/204/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117219807
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117219807.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: B. B., C.. XX.XX.XXXX, S. H. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, v konaní o zaplatenie 3.527,20 EUR s prísl. a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky takto

rozhodol:

I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni z titulu vydania bezdôvodného obohatenia sumu 681,01 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 20.9.2017 do zaplatenia,

II. v prevyšujúcej časti žalobu z titulu vydania bezdôvodného obohatenia z a m i e t a ,

III. v časti konania o vydanie bezdôvodného obohatenia p r i z n á v a žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,38 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí,

IV. u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v obchodných podmienkach k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.08.2009 v článku 4. „Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie“ - bod 4.6 v znení: Platby od klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) sankčný úrok (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

V. v časti konania o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou súdu podanou dňa 21.08.2017 navrhla žalobkyňa, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 3.527,20 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému. Zároveň navrhla, aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo 17.08.2009 v Obchodných podmienkach, v článku 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platby poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) sankčný úrok (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

2. V rámci žaloby žalobkyňa poukázala na to, že so žalovaným uzavrela dňa 17.08.2009 úverovú zmluvu, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 2.000 EUR, ktorý sa zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 61,29 EUR s konečnou splatnosťou úveru 14.08.2014. Zo žaloby ďalej vyplýva, že sa jedná o spotrebiteľský úver, pričom takáto zmluva musí obsahovať zákonné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a citovaná zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok, istiny, úroku a iných poplatkov (§ 4 ods. 2, písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z.), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2, písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z.). Žalobkyňa poukázala na to, že predmetná zmluva neobsahuje správny údaj o RPMN vo výške 27,77 %, pričom správny údaj je 30,84 %. V zmluve je taktiež nesprávne uvedená celková výška nákladov 1.459,04 EUR, keďže pri výške splátky 61,20 EUR a počet splátok 60 predstavujú celkové náklady sumu 1.677,40 EUR (3.677,40 EUR - 2.000 EUR = 1.677,40 EUR). Vzhľadom na absenciu týchto náležitostí, resp. nesprávne uvedené údaje je preto úver bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s návrhom na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, žalobkyňa poukázala na to, že na základe citovaného ustanovenia zmluvy môže žalovaný započítavať platby dlžníka aj na iný účel ako je splatenie úveru, a to bez ohľadu na vôľu dlžníka.

3. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 06.10.2017 k žalobe uviedol, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V tomto ohľade odkázal na viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, resp. Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/325/2016. V súvislosti s výpočtom RPMN žalovaný uviedol, že kalkulačky, ktoré sú prístupné na internete umožňujú výpočet podľa aktuálneho vzorca, pričom výpočet je potrebné realizovať podľa vzorca, ktorý bol platný v čase uzatvárania zmluvy. K absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov odkázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C 42/2015 s tým, že uvedením údajom v zmluve bola táto zákonná podmienka splnená. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, z dôvodu uplynutia jednak subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej lehoty.

4. V súvislosti s platbou zo dňa 08.06.2017, ktorá je vo výpise označená ako splátka anuity vo výške 2.846,19 EUR, žalobca uviedol, že táto platba nie je platbou žalobkyne, ale je fiktívnym vynulovaním povinnosti žalobkyne splácať úver žalovanému, pričom uvedená suma nie je skutočnou platbou žalobkyne, ale túto sumu importoval automatizovaný systém žalovaného z dôvodu ukončenia zmluvného vzťahu za účelom vynulovania dlhu žalobkyne voči žalovanému, nakoľko pohľadávka bola postúpená na iný subjekt.

5. Listom zo dňa 19.12.2018 právny zástupca žalobkyne súdu ohľadom tejto platby uviedol, že doklad o poukázaní sumy 2.846,19 EUR sa žalobkyňi nezachoval, ale z výpisu z účtu vyplýva, že táto platba bola uhradená žalobkyňou.

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

7. Podľa § 4 ods. 2 zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

8. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

9. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

10. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za nepochybne preukázané, že strany sporu uzavreli spotrebiteľskú úverovú zmluvu, ktorá ale neobsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti, resp. neobsahuje správne údaje, čo možno stotožniť s ich neuvedením. Žalobkyňa poukázala na to, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z.), pričom žalovaný v tomto ohľade odkázal na rozhodnutie Súdneho dvora C - 42/2015, pričom súd v tomto ohľade odkazuje na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, ako aj skutočnosť, že v čase uzavretia zmluvy bolo citované zákonné ustanovenie jasne koncipované a platilo až do 30.04.2018, a teda absencia tejto náležitosti má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd sa zároveň stotožňuje s argumentáciou žalobkyne týkajúcou sa nesprávneho výpočtu RPMN a aj keď žalovaný poukázal na to, že vzorec pre výpočet sa menil, súd má za to, že výpočet, ktorý predložila žalobkyňa je správny a na druhej strane výpočet, ktorý je uvedený v zmluve nie je správny pri vstupných

údajoch, ktoré sú súčasťou zmluvy. Súd zároveň poukazuje na to, že v zmluve nie je správne uvedená aj výška priemernej RPMN, keďže sa v danom prípade jedná o úver so zabezpečením, teda nie úver bez zabezpečenia, čo vyplýva napr. z bodu 5. zmluvy, kde je dohodnutá dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací inštitút a v takomto prípade správna RPMN predstavuje 20,22 %, nie 20,33 %, ako je to uvedené v zmluve. V zmluve taktiež nie je správne uvedená výška celkových nákladov spotrebiteľa, keďže tieto sú nepochybne tak, ako to uviedla žalobkyňa, vo výške 1.677,40 EUR, keďže pri splátke 61,20 EUR mesačne a počet splátok 60, žalobkyňa mala uhradiť celkovo sumu 3.677,40 EUR, čo po odpočítaní poskytnutého úveru vo výške 2.000 EUR predstavuje sumu 1.677,40 EUR, avšak v zmluve je uvedená výška 1.459,04 EUR. Absencia týchto náležitostí má teda za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd dospel k záveru, že nárok z titulu bezdôvodného obohatenia je daný, a keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd sa zaoberal aj posúdením dôvodnosti tejto námietky. Čo sa týka dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, súd v danom prípade vychádzal z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 22.11.2008, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa sa o možnosti domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia prvýkrát dozvedela 12.07.2017, kedy združenie informovalo žalobkyňu o tom, že podľa ich názoru sa jedná o bezúročnú a bezpoplatkovú zmluvu, ktorá zároveň obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žaloba v tejto veci bola podaná dňa 21.08.2017, teda v rámci plynutia dvojročnej subjektívnej lehoty, keďže v tomto ohľade je potrebné prihliadať na skutočnú, nie predpokladanú, vedomosť žalobkyne.

12. Čo sa týka posúdenia objektívnej premlčacej lehoty, právny zástupca žalovaného sa vyjadril, že v danom prípade nie je možné uvažovať o 10-ročnej premlčacej lehote, keďže žalovaný konal dobromyseľne a žalobkyňa nepreukázala jeho úmysel bezdôvodne sa obohatiť. V tomto ohľade súd odkazuje na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, z ktorej okrem iného vyplýva, že žalovaný je obchodná spoločnosť, je poskytovateľom úverov na profesionálnej báze, je podnikateľom, preto sa u neho predpokladá vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Zmluvné podmienky sú tvorené poskytovateľom úveru aj s dôsledkami pre navrhovateľa zmluvných podmienok. Žalovaný ako odborná organizácia a banka, pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností. Od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS žalobkyňa zistila, že plnenie voči žalovanému nebolo v celom rozsahu dôvodné a následne podala žalobu na súd. Žalovaný ako subjekt pôsobiaci dlhoročne na finančnom trhu mal vedomosť o nárokoch, ktoré uplatňoval v rozpore so zákonom, napriek tomu tak postupoval aj v množstvách ďalších zmlúv a jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.01.2013, sp. zn. 2Co/9/2012). Súd má teda za to, že v danom prípade je namieste aplikácia desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, ktorá sa počítá odo dňa, keď k nemu došlo. Keďže jednotlivé platby žalobkyňa uhrádzala od 07.09.2009 do 10.02.2014 a žaloba v tejto veci bola podaná 21.08.2017, nárok žalobkyne bol uplatnený v rámci plynutia 10-ročnej objektívnej lehoty.

13. Keďže je daný základ nároku a nárok nie je premlčaný, súd skúmal jeho výšku a dospel k záveru, že nárok v uplatnenom rozsahu nie je dôvodný, nakoľko z výpisu úverového účtu nepochybne vyplýva, ktoré platby boli priradzované k variabilnému symbolu, ktorý predstavuje číslo zmluvy, t.j. XXXXXXXXXXXX, pričom platba, ktorá bola realizovaná (zúčtovaná) 08.06.2017 má priradený variabilný symbol XXXXXXXXXXXX a žalovaný sa v tomto smere jednoznačne vyjadril, že sa jedná o platbu, ktorá bola importovaná automatizovaným systémom z dôvodu ukončenia zmluvného vzťahu pred postúpením pohľadávky, čo zodpovedá aj predloženej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017, pričom súdu je z jeho činnosti známe, že bankové subjekty, resp. všeobecne veritelia poskytujúci úvery v prípade ukončenia zmluvného vzťahu, musia fiktívne tento vzťah ukončiť zadaním operácie, ktorá preukazuje úhradu všetkých platieb, avšak jedná sa v podstate iba o fiktívnu operáciu, o čom svedčí aj následné postúpenie pohľadávky, pretože pokiaľ by boli vysporiadané všetky záväzky, tak by v podstate nebolo čo postúpiť. V tomto ohľade súd vyhodnotil ako účelové vyjadrenie žalobkyne, že sa jej nezachoval doklad o zaplatení, tak vysokej, sumy 2.846,19 EUR. Samotná žalobkyňa navyše v rámci pojednávania konaného dňa 16.11.2018 prvotne uviedla, že z Poštovej banky brala jediný úver a splácala splátky najprv po 62 EUR, vrátane poštovného, potom po 58 EUR a nikdy neplatila žiadne iné splátky. Následne, po doplňujúcej otázke súdu, už uviedla, že je možné, že niečo také uhrádzala a že k týmto veciam

by sa možno vedela vyjadriť dcéra, pričom to uzavrela tak, že si skutočne nepamätá, keďže je to už veľa rokov. Na základe týchto skutočností, súd nemôže uzavrieť, že žalobkyňa realizovala túto platbu, a keďže nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by potvrdzovali jej tvrdenie, v tomto ohľade neunesla dôkazné bremeno a súd vychádzal pri výpočte bezdôvodného obohatenia z výpisu z úverového účtu, z ktorého je zrejme, že žalobkyňa zaplatila žalovanému celkovú sumu 2.681,01 EUR, čo po odpočítaní sumy poskytnutého úveru vo výške 2.000 EUR predstavuje rozdiel 681,01 EUR, preto súd žalobkyni priznal túto sumu ako bezdôvodné obohatenie spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

14. Žalovaný zároveň namietal nedostatok pasívnej legitímácie z dôvodu postúpenia pohľadávky na základe zmluvy zo dňa 13.06.2017 na iný subjekt. V tomto ohľade súd ale poukazuje na to, že predmetom vydania bezdôvodného obohatenia boli platby, ktoré boli žalobkyňou realizované v období od 07.09.2009 do 10.02.2014 a je nepochybné, že v tomto období boli platby realizované priamo žalovanému, ktorý tieto platby riadne prijal, čo vyplýva z výpisu z úverového účtu, a preto je žalovaný v tomto spore pasívne legitimovaný.

15. Podľa § 298 ods. 1, CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákona, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

17. Podľa § 566 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.

Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

18. V časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. V tomto ohľade odkazuje na právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu týkajúce sa totožnej zmluvnej podmienky vo veci sp. zn. 32Csp/173/2017 zo dňa 16.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.01.2019. Zároveň súd poukazuje na to, že v zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. má žalobkyňa ako spotrebiteľka právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, z čoho taktiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

Neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Súd má za to, že vo výroku citovaná zmluvná podmienka zhoršuje postavenie dlžníka oproti ustanoveniu § 566 Občianskeho zákonníka, pretože určuje spôsob započítania platieb, ktorý by bol proti vôli dlžníka, pokiaľ by dlžník logicky žiadal započítať platbu výlučne na istinu dlhu. Navyše táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, keďže je súčasťou obchodných podmienok, ktoré dlžník ako spotrebiteľ nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť. Je teda zrejme, že žalobkyňa nemohla ovplyvniť obsah tejto zmluvy podmienok, a teda táto zmluvná podmienka nebola individuálne

dojednaná a žalovaný zároveň nepreukázal opak, preto sa jedná v danom prípade o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení. V predmetnej veci boli uplatnené dva samostatné nároky. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, v rámci ktorého bol pomerne úspešnejší žalovaný, ktorého rozdiel úspechu a neúspechu predstavuje 61,38 %, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči pomerne neúspešnejšej žalobkyni v tomto rozsahu.

Čo sa týka nároku na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, v tejto časti bola žalobkyňa v celom rozsahu úspešná, preto jej súd voči neúspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).